

din 13/07/2011

Versiune actualizata la data de 10/01/2013

pentru publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Hotărârii arbitrale din data de 11 iulie 2011, având ca obiect stabilirea formei finale a Metodologiei privind remunerațiile reprezentând drepturile patrimoniale ale autorilor pentru reproducerea și distribuirea operelor muzicale pe înregistrări audiovizuale

@Text actualizat la data de 10.01.2013. Actul include modificările din următoarele acte:

- Decizia nr. 246/2012 publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 21 din 10/01/2013.

Având în vedere dispozițiile art. 131² alin. (8) și art. 138 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 6 alin. (1) și art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 401/2006 privind organizarea, funcționarea, structura personalului și dotările necesare îndeplinirii atribuțiilor Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, cu modificările ulterioare,

directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor emite următoarea decizie:

Art. 1. - Se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, Hotărârea arbitrală din data de 11 iulie 2011, având ca obiect stabilirea formei finale a Metodologiei privind remunerațiile reprezentând drepturile patrimoniale ale autorilor pentru reproducerea și distribuirea operelor muzicale pe înregistrări audiovizuale, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 2. - Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p.

Directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,
Răzvan Cășmoiu

București, 13 iulie 2011.

Nr. 223.

ANEXĂ

Corpul de arbitri de pe lângă Oficiul Român pentru Drepturi de Autor

Dosarul de arbitraj nr. 2/2011

HOTĂRÂREA ARBITRALĂ

din 11 iulie 2011, având ca obiect stabilirea formei finale a Metodologiei privind remunerațiile reprezentând drepturile patrimoniale ale autorilor pentru reproducerea și distribuirea operelor muzicale pe înregistrări audiovizuale

Completul de arbitraj este constituit din:

Găvenea Silvan - arbitru

Nițu Ion - arbitru

Știolică Florin - arbitru

Ionescu Felix Mircea Melinești - arbitru

Olteanu Edmond Gabriel - arbitru

Pe rol se află soluționarea cererilor de arbitraj formulate de către Uniunea Producătorilor de Fonograme din România (UPFR), cu sediul în municipiul București, bd. N. Titulescu nr. 88 B, sectorul 1, reprezentată de către doamna Mihaela Alexandrina Scrioșteanu, în calitate de director executiv, și de către Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România Asociația pentru Drepturi de Autor (UCMR-ADA), cu sediul în municipiul București, Calea Victoriei nr. 141, sectorul 1, reprezentată de către doamna Ana Achim, în calitate de director general. Cererile de arbitraj formulate au ca obiect stabilirea formei finale a Metodologiei privind remunerațiile reprezentând drepturile patrimoniale ale autorilor pentru reproducerea și distribuirea operelor muzicale pe înregistrări audiovizuale.

Arbitrajul s-a desfășurat la termenele din 21 iunie 2011, termen la care s-au depus înscrisuri, și 30 iunie 2011, la acesta din urmă părțile au formulat concluzii pe fondul cauzei și au depus concluzii scrise. În temeiul art. 3601 alin. (2) din Codul de procedură civilă, completul a amânat pronunțarea la data de 11 iulie 2011.

Deliberările au avut loc în data de 6 iulie 2011, la sediul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor (ORDA), cu participarea tuturor arbitrilor.

Având în vedere înscrisurile administrate, dezbaterile și concluziile părților,

COMPLETUL DE ARBITRI

constată următoarele:

Negocierea metodologiei în discuție a fost declanșată la cererea UPFR, prin Decizia Directorului general al ORDA nr. 69/2009 pentru constituirea Comisiei pentru negocierea Metodologiei privind remunerațiile reprezentând drepturile patrimoniale ale autorilor pentru reproducerea și distribuirea operelor muzicale pe înregistrări audiovizuale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 351 din 26 mai 2009. A fost parcursă procedura negocierii, părțile rămânând în divergență.

Ambele părți au formulat, în temeiul art. 131² din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare, cereri de arbitraj.

Constituirea completului de arbitraj s-a făcut cu respectarea prevederilor art. 131¹ alin. (4) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, părțile fiind convocate pentru tragere la sorți în vederea desemnării a 5 arbitri titulari și a 3 arbitri de rezervă.

Ca urmare a faptului că domnul prof. univ. dr. Mihai Lucian a anunțat că se află în imposibilitate de a intra în completul arbitral, a fost înlocuit, în temeiul art. 131¹ alin. (4) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, de următorul arbitru de rezervă, în ordinea tragerii la sorți, domnul Ionescu Felix Mircea Melinești.

Completul de arbitri a fost convocat la data de 15 iunie 2011, când, în baza art. 131² alin. (5) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, a stabilit primul termen de arbitraj, locul acestuia și onorariul.

Completul de arbitraj a luat act, la primul termen, de susținerile părților în sensul că nu invocă excepții cu privire la procedura de arbitraj în general și cu privire la constituirea completului, în special, acesta fiind deci legal constituit.

Deși pe parcursul negocierilor multe din punctele de vedere ale părților se apropiaseră, în faza arbitrajului pozițiile exprimate de acestea au arătat numeroase divergențe.

Părțile au convenit asupra formei art. 1 (conform procesului verbal din 18 iunie 2009), dar din propunerile de metodologii depuse rezultă din nou divergențe. În primul rând, UPFR susține, vorbind de modalitatea de utilizare, că metodologia are în vedere "reproducerea și distribuirea", invocând prevederile art. 106⁶ din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, conform căruia dreptul de distribuție se epuizează odată cu prima vânzare sau primul transfer de drept de proprietate asupra originalului ori a copiilor unei înregistrări audiovizuale. UCMR-ADA a arătat că în exploatarea dreptului de autor poate fi autorizată doar reproducerea, nu și distribuirea, caz în care dreptul de distribuție nu se mai epuizează. Având în vedere că "utilizarea unei opere dă naștere la drepturi patrimoniale, distincte și exclusive, ale autorului de a autoriza sau de a interzice: a) reproducere opere; b) distribuția opere; (...)", completul reține că poate exista și situația unei autorizări separate a distribuției sau aceea a epuizării dreptului de distribuție doar pe un teritoriu determinat, astfel că metodologia vizează "utilizarea operelor muzicale prin reproducere și/sau distribuție".

Și în definierea unor termeni și expresii părțile au divergențe majore. Completul arbitral reține că se reiau definiții existente în Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare (e.g. producător, videogramă), și face aplicarea art. 37 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede că "În limbajul normativ aceleași noțiuni se exprimă numai prin aceiași termeni". Completul arbitral reține și că, din nevoia de generalizare normativă, metodologia trebuie să vizeze generic organismul de gestiune colectivă în domeniul muzical și nu unul strict determinat.

Propunerea UPFR de a introduce o nouă categorie de produse numită "mid" și definită în art. 2 al variantei proprii a metodologiei nu poate fi primită deoarece o astfel de categorie nu se regăsește în practica managementului colectiv al drepturilor de autor pe plan european, reper prevăzut de art. 131¹ alin. (2) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru că nu există o diferențiere clară între definirea produselor budget și solduri se va face o delimitare temporală, crescând perioada care trebuie să treacă de la data lansării produsului pentru ca el să intre în categoria budget.

O altă importantă divergență a părților privește noțiunea de utilizator. UCMR-ADA a propus includerea în categoria utilizatorilor a producătorilor, distribuitorilor și fabricanților, iar UPFR doar a producătorilor. Completul arbitral reține că fabricantul intră sub incidența metodologiei doar dacă are și calitatea de producător, motiv pentru care nu poate fi privit ca utilizator. Se mai reține, având în vedere argumentele, deja invocate mai sus, referitoare la art. 1 din metodologie, că distribuitorul poate intra în categoria utilizatorilor atunci când autorizarea distribuției nu s-a făcut odată cu reproducerea.

Autorizația de licență neexclusivă a fost definită, în varianta ambelor propuneri, într-o formă asemănătoare. Cu privire la conținutul cererii de autorizare, completul arbitral a ales o formă care să nu aibă un caracter excesiv și care oferă organismului de gestiune colectivă din domeniul muzical toate informațiile necesare în vederea gestionării drepturilor.

Durata autorizației de licență neexclusivă trebuie să aibă eficiență practică și să evite o birocrație excesivă. Având în vedere și că în notele scrise, depuse în cadrul dezbaterilor pe fond, UCMR-ADA nu mai face vorbire de termenul de 6 luni pe care îl susține în metodologie, completul apreciază că durata de 12 luni corespunde criteriilor menționate mai sus.

Pe parcursul negocierilor părțile au ajuns la un moment dat la o soluție de compromis, UPFR propunând o remunerație procentuală de 7% aplicabilă la valoarea a ceea ce constituie "published price for dealers" (PPD). Propunerea a fost făcută în cadrul negocierii din 22 februarie 2011, discuțiile fiind consemnate în procesul-verbal aflat la dosar, purtând numărul de înregistrare 793 din 22 februarie 2011 al registraturii UCMRADA.

Având în vedere criteriile prevăzute de art. 131¹ alin. (2) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, tribunalul arbitral reține că în majoritatea țărilor europene remunerația procentuală se află în jurul a 7% din PPD (e.g. Austria - 6,99%, Ungaria - 7%, Germania - 6,99%, Finlanda 7,2%). Mai reține tribunalul arbitral că veniturile obținute de utilizatori sunt în scădere și că nu se poate face o previziune clară cu privire la vânzările de videogramme muzicale. Din aceste motive se stabilește remunerația procentuală de 7% din baza de calcul și se vor stabili remunerații minime fixe și nu crescătoare în următorii ani.

În cazul produselor premium se impune stabilirea produsului principal. Este important ca titularilor de drepturi să le fie respectat dreptul la o remunerație echitabilă, astfel cum prevede art. 106⁵ alin. (1) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare. Or, în cazul în care produsul principal devine videograma, titularii de drepturi pot fi prejudiciați patrimonial. Din aceste motive, completul arbitral reține că tariful minim pentru produsele premium trebuie să asigure respectarea caracterului echitabil al remunerației.

Având în vedere că ambele părți solicită ca baza de calcul să fie diferențiată pe tipul de produs, completul reține că: există consens cu privire la baza de calcul în cazul produselor standard și a produselor distribuite gratuit. Mai mult, există consens și cu privire la conținutul art. 8, 9, 10 și 11 din metodologie.

Cu privire la raportarea informațiilor, completul arbitral reține că aceasta trebuie să ofere toate informațiile necesare organismului de gestiune colectivă din domeniul muzical, fără însă a avea un caracter împovăraător pentru utilizatori.

Referitor la catalogul publicat de utilizator se constată chiar din concluziile scrise că a existat un consens, până la un anumit punct, cu privire la editarea unui catalog și a informațiilor ce trebuie să existe în el. Având în vedere practica europeană și relevanța informațiilor se reține nevoia prezentei PPD-ului în acest catalog.

Pentru a nu îngreuna procesul de realizare a videogramelor și pentru a nu crește costurile de producție nu poate fi acceptată solicitarea, prezentă în art. 18 din proiectul de metodologie a UCMR-ADA, referitoare la aplicarea unor timbre sau holograme. ORDA este, conform art. 12 din Ordonanța Guvernului 25/2006 privind întărirea capacității administrative a Oficiului Român pentru Drepturi de Autor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 364/2006, cu modificările și completările ulterioare, singura care poate elibera marcasele holografice.

Față de considerentele expuse, completul de arbitraj

HOTĂRĂȘTE:

Forma finală a metodologiei este următoarea:

METODOLOGIE

privind remunerațiile reprezentând drepturile patrimoniale ale autorilor pentru reproducerea și distribuirea operelor muzicale cuprinse în videograme

Art. 1. - Reproducerea și distribuirea pe teritoriul României a operelor muzicale cuprinse în videograme, fixate pe orice tip de suport, se poate face numai în baza unei autorizații licență neexclusivă și prealabilă, încheiată cu organismul de gestiune colectivă a drepturilor de autor din domeniul muzical.

Art. 1. a fost modificat prin paragraful din Decizie nr. 246/2012 începând cu 10.01.2013.

Art. 2 - În sensul prezentei metodologii, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- a) produs - orice reproducere, în tot sau în parte, a uneia sau mai multor opere muzicale ori a reprezentărilor digitale ale acestora, cuprinse în videograme, indiferent care ar fi metoda utilizată pentru fixare;
- b) produs promoțional - produsul destinat exclusiv distribuirii gratuite de către producător în scopul promovării produsului sau a producătorului;
- c) produs premium - suportul înregistrat oferit ca bonus pentru promovarea altor produse;

Litera c) a fost modificată prin paragraful din Decizie nr. 246/2012 începând cu 10.01.2013.

d) produs budget - suportul pe care sunt reproduse opere muzicale oferit spre vânzare la un preț mai mic cu cel puțin 35% față de prețul de lansare;

Litera d) a fost modificată prin paragraful din Decizie nr. 246/2012 începând cu 10.01.2013.

e) solduri - produsele distribuite în scopul lichidării unui stoc de suporturi pe care sunt reproduse opere muzicale;

Litera e) a fost modificată prin paragraful din Decizie nr. 246/2012 începând cu 10.01.2013.

f) utilizator - orice persoană juridică sau persoană fizică autorizată, care realizează sau organizează realizarea de copii ale uneia sau mai multor opere muzicale pe care le pune în circulație în scopul distribuirii către public.

Litera f) a fost modificată prin paragraful din Decizie nr. 246/2012 începând cu 10.01.2013.

Art. 3. - (1) Autorizația licență neexclusivă se eliberează pentru fiecare operă muzicală și are ca obiect numai opere muzicale din repertoriul organismului de gestiune colectivă a drepturilor de autor din domeniul muzical, în limitele mandatelor de gestiune acordate de autorii naționali, precum și ale contractelor de reprezentare încheiate cu organisme din străinătate și acordă utilizatorului în schimbul remunerației dreptul neexclusiv gestionat colectiv de a reproduce și/sau distribui exclusiv pe teritoriul României opere muzicale din repertoriu, fixate pe videograme, pe orice tip de suport.

(2) Nu sunt datorate remunerații și nu este necesară încheierea unor autorizații licență neexclusivă cu organismul de gestiune colectivă a drepturilor de autor din domeniul muzical pentru distribuirea pe teritoriul României a operelor muzicale fixate pe videograme reproduse într-un stat membru al Uniunii Europene, pentru care utilizatorul prezintă organismului de gestiune colectivă a drepturilor de autor din domeniul muzical confirmarea eliberată de organismul similar din țara de origine a produselor, confirmare din care să rezulte că reproducerea în vederea distribuirii pe teritoriul României a fost autorizată și că remunerațiile au fost achitate.

Art. 4. - (1) Anterior reproducerii și/sau distribuirii de videograme pe care sunt fixate opere muzicale din repertoriul organismului de gestiune colectivă a drepturilor de autor din domeniul muzical, utilizatorul are obligația de a încheia cu acesta autorizația licență neexclusivă.

(2) În acest scop, utilizatorul va adresa o cerere organismului de gestiune colectivă a drepturilor de autor din domeniul muzical înainte de data propusă pentru reproducere și, respectiv, distribuire. Cererea va cuprinde cel puțin următoarele informații:

- a) numele/denumirea producătorului și datele sale de identificare;
- b) denumirea videogramei muzicale;
- c) producătorul, regizorul și anul producției fiecărei opere audiovizuale;
- d) denumirea fiecărei opere muzicale fixată pe videogramă;
- e) compozitorii, textierii, aranșorii și editori, pentru fiecare operă muzicală;
- f) durata fiecărei opere muzicale (în minute și secunde);
- g) tipul suportului/suporturilor pe care vor fi reproduse operele muzicale;
- h) tipul sau tipurile de produs pentru care se solicită autorizarea;
- i) tirajul solicitat a se autoriza;
- j) persoana și țara în care va fi efectuată multiplicarea videogramei muzicale;
- k) declarația utilizatorului că videogramele reproduse sunt destinate numai distribuirii pe teritoriul României;
- l) ștampila, numele și prenumele, funcția și semnătura reprezentantului legal al producătorului.

Art. 5. - Autorizația licență neexclusivă încheiată potrivit prevederilor prezentei metodologii este limitată în timp la maximum 12 luni și se acordă numai pentru teritoriul României și pentru tirajul ce face obiect al autorizației licență neexclusivă. Pentru realizarea unor noi tiraje este obligatorie încheierea unui act adițional la autorizația licență neexclusivă, în caz contrar reproducerea și distribuirea noilor tiraje fiind considerate nelegale.

Art. 6. - (1) Utilizatorul va plăti organismului de gestiune colectivă a drepturilor de autor din domeniul muzical pentru reproducerea și/sau distribuirea de opere muzicale, pe videograme, pe teritoriul României, pentru fiecare copie, o remunerație reprezentând 7% din baza de calcul.

(2) În niciun caz remunerația datorată de utilizatori pentru fiecare copie nu va fi mai mică decât remunerațiile menționate în tabelul următor:

An/Categorie produs	Standard	Budget	Premium	Solduri
2011	1 leu	0,44 lei	0,12 lei	0,22 lei

2012	1 leu	0,44 lei	0,12 lei	0,22 lei
2013	1 leu	0,44 lei	0,12 lei	0,22 lei
2014	1 leu	0,44 lei	0,12 lei	0,22 lei

Alineatul (2) a fost modificat prin paragraful din Decizie nr. 246/2012 începând cu 10.01.2013.

(3) În cazul pachetelor fonogramă plus videogramă sau videogramă și videogramă, remunerațiile se aplică astfel:

a) pentru pachet fonogramă plus videogramă premium se datorează remunerația corespunzătoare fonogramei care reprezintă produsul principal la care se adaugă o remunerație forfetară, la nivelul remunerației minime din tabel, pentru videograma ce reprezintă produs premium;

b) pentru pachet videogramă plus videogramă bonus se datorează remunerația corespunzătoare pentru videograma produs principal, la care se adaugă o remunerație forfetară la nivelul remunerației minime din tabel, pentru videograma ce reprezintă produs premium;

c) pentru pachet fonogramă plus videogramă sau multiplu, în cazul în care niciun produs nu este premium, se datorează remunerația corespunzătoare pentru fonogramă, ce se consideră astfel produs principal, la care se adaugă o remunerație forfetară, la nivelul remunerației minime din tabel, pentru fiecare videogramă din pachet;

d) pentru pachet videogramă plus videogramă sau multiplu se datorează remunerația pentru o videogramă produs principal, la care se adaugă o remunerație forfetară, la nivelul remunerației minime din tabel, pentru fiecare videogramă suplimentară din pachet.

(4) În situația în care o videogramă muzicală conține și opere ce nu aparțin repertoriului organismului de gestiune colectivă a drepturilor de autor din domeniul muzical, remunerația datorată acestuia va fi calculată potrivit proporției operelor muzicale reproduse din repertoriu față de durata totală a operelor muzicale cuprinse în videogramă.

(5) La remunerațiile prevăzute de prezenta metodologie se adaugă TVA.

Art. 7. - (1) Baza de calcul al remunerațiilor o reprezintă cel mai mare preț publicat de producător în ziua ieșirii suportului înregistrat din depozitul producătorului, așa cum reiese din lista de prețuri ținută și publicată de acesta, preț la care orice vânzător cu amănuntul poate achiziționa o cantitate minimă dintr-un suport relevant, fără a beneficia de niciun fel de reduceri, stimulente, bonusuri sau orice alt fel de diminuări ale prețului, denumit PPD (published price for dealers).

(2) Pentru videogramele distribuite publicului cu titlu promoțional, gratuit, baza de calcul al remunerației o reprezintă valoarea totală a costurilor de producție a videogramelor ca produs final. Producătorii pot oferi cu titlu promoțional, fără plata drepturilor de autor, cel mult 350 de exemplare din fiecare videogramă și numai din primul tiraj.

(3) Baza de calcul pentru produsele budget sau pentru produsele premium o reprezintă valoarea de vânzare a tuturor unităților astfel vândute, așa cum aceasta rezultă din facturi.

(4) Baza de calcul pentru produsele solduri o reprezintă valoarea de vânzare a tuturor unităților astfel vândute, așa cum aceasta rezultă din facturi.

(5) Remunerațiile se determină după următoarea formulă:

$7\% \times \text{baza de calcul} \times \text{numărul de unități reproduse și distribuite în perioada de raportare.}$

Art. 7. a fost modificat prin paragraful din Decizie nr. 246/2012 începând cu 10.01.2013.

Art. 8. - Nu este considerată vânzare la solduri vânzarea unor suporturi dintr-o videogramă ce au fost fabricate în scopul vânzării la prețuri de solduri.

Art. 8. a fost modificat prin paragraful din Decizie nr. 246/2012 începând cu 10.01.2013.

Art. 9. - Nu va putea fi distribuită gratuit în scop de promovare sau ca produs premium decât videograma muzicală pe care s-a înscris pe copertă și pe suport: «Se distribuie numai împreună cu...».

Art. 9. a fost modificat prin paragraful din Decizie nr. 246/2012 începând cu 10.01.2013.

Art. 10. - Nu este considerată vânzare budget vânzarea unor suporturi de produs conținând opere muzicale noi ce au fost fabricate special pentru vânzarea la preț redus față de PPD.

Art. 10. a fost modificat prin paragraful din Decizie nr. 246/2012 începând cu 10.01.2013.

Art. 11. - (1) Plata remunerațiilor datorate de utilizatori către organismul de gestiune colectivă a drepturilor de autor din domeniul muzical se face trimestrial, până la data de 25 a lunii următoare trimestrului încheiat.

(2) Pentru întârzierile la plată, utilizatorii datorează organismul de gestiune colectivă a drepturilor de autor din domeniul muzical penalități în cuantum de 0,1% pe zi de întârziere.

Art. 12. - (1) Pe coperta fiecărui suport pe care sunt reproduse opere muzicale din repertoriu vor fi menționate în mod vizibil următoarele marcate:

a) numele și, dacă este cazul, marca producătorului;

b) titlul videogramei muzicale;

c) denumirea operelor muzicale;

d) numele autorilor operelor muzicale;

e) numărul de catalog;

f) organismul de gestiune colectivă a drepturilor de autor din domeniul muzical și numărul de licență eliberat de organismul de gestiune colectivă a drepturilor de autor din domeniul muzical cu referire la operele ce fac obiect al autorizației licență neexclusivă;

g) enunțul: "Toate drepturile producătorului și ale autorilor sunt rezervate. Utilizările neautorizate ale acestei înregistrări sunt strict interzise și se

pedepsesc conform legii.";

h) simbolul P, însoțit de numele producătorului, anul și țara în care s-a publicat prima dată.

(2) Marcajele prevăzute la alin. (1) lit. a), b), d), f) și h) vor fi inscripționate și pe suportul pe care sunt fixate sau reproduse operele muzicale.

Art. 13. - (1) Utilizatorii sunt obligați să elaboreze cataloage care vor cuprinde cel puțin următoarele elemente:

a) titlurile videogramelor muzicale;

b) autorii operelor muzicale;

c) titlul operelor muzicale;

d) numărul de catalog;

e) tipul suportului (compact disc, casetă audio, DVD, CD-ROM etc.);

f) PPD-ul pe fiecare videogramă muzicală și tip de suport.

Alineatul (1) a fost modificat prin paragraful din Decizie nr. 246/2012 începând cu 10.01.2013.

(2) Utilizatorii au obligația de a comunica organismului de gestiune colectivă a drepturilor de autor din domeniul muzical, în termen de 15 zile de la elaborare sau modificare, un exemplar al fiecărui catalog editat sau reeditat.

(3) Necomunicarea catalogului în termenul prevăzut de prezenta metodologie dă dreptul organismului de gestiune colectivă a drepturilor de autor din domeniul muzical ca, după o prealabilă notificare, să denunțe autorizația licență neexclusivă și să interzică reproducerea și/sau distribuția operelor muzicale de către acel utilizator, iar pentru remunerațiile datorate se vor determina potrivit dispozițiilor art. 7 alin. (2).

Art. 14. - (1) Până la data de 20 a lunii următoare fiecărui trimestru, utilizatorii au obligația de a comunica organismului de gestiune colectivă a drepturilor de autor din domeniul muzical un raport cuprinzând, pentru trimestrul încheiat:

a) numele/denumirea utilizatorului și datele sale de identificare;

b) titlurile videogramelor muzicale reproduse sau distribuite;

c) numărul de catalog al fiecărei videogramă muzicale;

d) numărul de unități vândute din fiecare videogramă muzicală;

e) PPD-ul pentru fiecare videogramă muzicală raportat și la tipul produsului și suport;

f) denumirea fiecărei opere muzicale reproduse și/sau distribuite, pe fiecare videogramă muzicală în parte;

g) fabricantul;

h) detalii privind teritoriul în care a avut loc distribuția videogramelor;

i) ștampila, numele și semnătura reprezentantului legal al utilizatorului.

(2) Organismul de gestiune colectivă a drepturilor de autor din domeniul muzical poate pune la dispoziția utilizatorilor un formular tipizat de raport.

Art. 15. - În cazul vânzărilor en gros (cu ridicata), utilizatorul va menționa pe fiecare factură sau într-o anexă a acesteia specificațiile detaliate ale videogramelor, numărul de exemplare pentru fiecare poziție din catalog și prețul de livrare corespunzător pe unitate de suport.

Art. 16. - (1) Utilizatorii vor furniza organismului de gestiune colectivă a drepturilor de autor din domeniul muzical toate datele, informațiile și documentele care au relevanță pentru aplicarea prezentei metodologii.

(2) În cazul unor neînțelegeri în furnizarea informațiilor se apelează la un audit extern care are drept obiectiv stabilirea corectă a informațiilor. Un astfel de audit nu poate avea loc mai des de 6 luni, iar costurile vor fi suportate în mod egal de utilizator și organismul de gestiune colectivă.

Art. 17. - În măsura în care organismul de gestiune colectivă a drepturilor de autor din domeniul muzical cât și utilizatorii devin membri ai unor organizații internaționale ale autorilor, respectiv ale producătorilor/distribuitorilor, între care există încheiate acorduri, prevederile acestora vor putea fi stipulate în convențiile încheiate între organismul de gestiune colectivă și utilizatorii respectivi.

Art. 18. - Nu face obiect al prezentei metodologii reproducerea operelor muzicale pe videogramă muzicale destinate a fi distribuite pe un alt teritoriu decât cel al României și nici distribuția videogramelor muzicale pe un alt teritoriu decât cel al României.

Art. 19. - Modificarea remunerațiilor stabilite în sumă fixă se poate efectua și periodic prin reactualizarea cu indicele inflației, în conformitate cu dispozițiile art. 131⁴ din Legea nr. 8/1996 privind drepturile de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 20. - (1) Prezenta metodologie intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Cu apel în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Pronunțată astăzi, 11 iulie 2011, la sediul ORDA din municipiul București, Calea Victoriei nr. 118.

Completul de arbitraj
Găvenea Silvan
Nițu Ion
Știolică Florin
Ionescu Felix Mircea Melinești
Olteanu Edmond Gabriel